UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

De libro Job

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

perueniat ad victoꝛiā iudiciū
meū. ℣. Nolo multa vt ſ. ij.
℟. Glia. Ur. ℟. Inclinans
faciē meā ingemiſco cōmoue-
boꝛ omib⁹ mēbꝛis meis. ſcio
em̄ dn̄e qꝛ impunitū nō dimit
tis. Et ſi ſum impius quare
non ſum moꝛtuus ſed laboꝛo
℣. Que eſt em̄ foꝛtitudo mea
vt ſuſtineam. aut quis finis
meus vt patiēter agam. Et
Vir erat i De libꝛo Job
terra hus nomine Job:
⁊ erat vir ille ſimplex ⁊ rectus
ac timens deum ⁊ recedens a
malo. Natiq; ſūt ei ſeptem fi-
lij et tres filie. et fuit poſſeſſio
eius ſeptē milia ouium ⁊ tria
milia cameloꝝ: quingēta quo
q; iuga boum ⁊ quingente aſi
ne ac familia multa nimis.
Eratq; vir ille magnus inter
oīes oꝛientales Et ibant filij
eius et faciebāt conuiuium ꝑ
domos vnuſquiſq; in die ſuo
Et mittentes vocabāt tres ſo
roꝛes ſuas vt comederēt ⁊ bi-
berent cū eis. Cūq; in oꝛbem
tranſiſſent dies conuiuij mit-
tebat ad eos iob ⁊ ſanctifica
uit illos. Conſurgenſq; dilu-
culo offerebat holocauſta per
ſingulos. Dicebat em̄ Ne foꝛ
te peccauerint filij mei ⁊ bene
dixerint deo in coꝛdibus ſuis
Sic faciebat iob cunctis die
bus. Quadam aūt die cū ve-
niſſent filij dei vt aſſiſterēt co-
ram dn̄o affuit inter eos etiaꝫ
ſathan. Cui dixit dn̄s. Und̄
venis. Qui rn̄dens ait. Cir-
cuiui terraꝫ ⁊ perambulaui eā
Dixitq; dn̄s ad eū Nunquid
conſideraſti ſeruuꝫ meū iob q̄
non ſit ei ſimilis i terra homo
ſimplex ⁊ rectus ⁊ timens de
um ac recedens a malo. Cui
reſpondens ſathan ait Nun
quid fruſtra timet iob deum.
Nonne tu vallaſti eum ac do
mum eius vniuerſamq; ſub-
ſtantiā ꝑ circuitum. Operib⁹
manuū ei⁹ bn̄dixiſti ⁊ poſſeſ-
ſio eius creuit in terra. Sꝫ ex-
tende paululū manū tuam et
tange cuncta que poſſidet ni-
ſi in faciē bn̄dixerit tibi. Di-
xit ergo dn̄s ad ſathan. Ecce
vniuerſa que habet in manu
tua ſunt: tm̄ in eū ne extēdas
manū tuā. Egreſſuſq; ē ſathā
a facie dn̄i. Cum autem qua
dam die filij et filie eius come
derent ⁊ biberēt vinū i domo
fratris ſui pꝛimogeniti nunci
us venit ad Job qui diceret:
Boues arabant ⁊ aſine paſce
bantur iuxta eos. ⁊ irruerunt
ſabei: tuleruntq; oīa ⁊ pue-
ros ꝑcuſſerunt gladio: ⁊ euaſi
ego ſolus vt nunciarem tibi.
Cumq; adhuc ille loqueretur
venit alter ⁊ dixit. Ignis dei
cecidit e celo ⁊ tactaſ oues pu
eroſq; conſumpſit ⁊ effugi ego
ſolus vt nūciarem tibi. Sed

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

adhuc illo loquente venit aliꝰ ⁊ dixit. Chaldei fecerunt tres turmas et inuaſerūt camelos ⁊ tulerūt eos necnon et pueros ꝑcuſſerunt gladio: et ego fugi ſolus vt nūciarē tibi. Adhuc loquebatur ille ⁊ ecce aliꝰ intrauit et dixit. Filijs tuis ⁊ filiabus tuis veſcentibꝫ ⁊ bibētibus vinum in domo fratris ſui primogeniti repente ventꝰ vehemēs irruit e regione deſerti et concuſſit quattuor angulos domus: q̄ corruēs oppreſſit liberos tuos ⁊ mortui ſunt ⁊ effugi ego ſolus vt nunciarē tibi. Tūc ſurrexit Job ⁊ ſcidit tunicā ſuā ⁊ tonſo capite corruens in terrā adorauit ⁊ dixit: Nudus egreſſus ſū de vtero matris mee: ⁊ nudus reuertar illuc. Dn̄s dedit dn̄s abſtulit ſicut dn̄o placuit ita factum eſt ſit nomē dn̄i bn̄dcm̄. In omibus his non peccauit Job labijs ſuis neqꝫ ſtultum quid contra deum locutus ē. Fcm̄ eſt aūt cū quadā die veniſſent filij dei et ſtarent corā dn̄o veniſſet quoqꝫ ſathan inter eos ⁊ ſtaret in cōſpectu eiꝰ ⁊ diceret dn̄s ad ſathan. Vn̄ venis. Qui reſpondens ait: Circuiui terram ⁊ ꝑambulaui eā. Et dixit dn̄s ad ſathā Nunquid conſideraſti ſuum meum iob ꝙ non ſit ei ſimilis in terra vir ſimplex ⁊ rectus et timēs deum ac recedēs a malo: ⁊ adhuc retinens innocētiam. Tu aūt cōmouiſti me aduerſus eum vt affligerem euꝫ fruſtra. Cui reſpondēs ſathā ait. Pellem pro pelle ⁊ cuncta que habet homo dabit ꝓ anima ſua. Alioquin mitte manum tuam et tange os eius ⁊ carnem ⁊ tūc videbis ꝙ in faciem bn̄dicat tibi. Dixit ergo dn̄s ad ſathan Ecce in manu tua eſt. verūtamen animā illius ſerua. Egreſſus igiť ſathā a facie dn̄i ꝑcuſſit Job vlcere peſſimo ⁊ a planta pedis vſqꝫ ad verticem eius. Qui teſta ſaniem radebat ſedens in ſterquilinio. Dixit autē illi vxor ſua. Adhuc tu ꝑmanes i ſimplicitate tua. Benedic deo et morere. Qui ait ad illā Quaſi vna de ſtultis mulieribꝫ locuta es. Si bona ſuſcepimus de manu dn̄i mala quare non ſuſtineamus. In omibꝫ his n̄ peccauit iob labijs ſuis. Igiť audiētes tres amici Job omne malum qđ accidiſſet ei venerūt ſinguli de loco ſuo. Elyphas themanites ⁊ Baldad ſuites ⁊ Sophar Naamathites. Cōdixerāt enī vt pariť venientes viſitarent eum ⁊ cōſolarenť. Cūqꝫ eleuaſſent procul oculos ſuos non cognouerūt eū. Et exclamantes plorauerūt ſciſſiſqꝫ veſtibꝫ ſparſerūt

puluerem ſup̲ caput ſuum ĩ ce
lum. Et ſederũt cũ eo in terra
ſeptem diebꝫ et ſeptẽ noctibꝫ:
⁊ nemo loquebatur ei verbuꝫ.
Videbãt em̃ dolorem eſſe ve
hemẽtẽ. Poſt hec aperuit iob
os ſuum ⁊ maledixit diei ſuo.
⁊ locutus eſt: Pereat dies in
qua natus ſum ⁊ nox in q̃ di-
ctũ eſt ꝯceptus ẽ hõ. Dies il-
la vertatur in tenebras. Non
requirat eum deus deſup̲: ⁊ ñ
illuſtret lumĩe. Obſcurẽt euꝫ
tenebre ⁊ vmbra mortis. Oc
cupet eũ caligo ⁊ inuoluatur
amaritudine. noctẽ illã tene-
broſus turbo poſſideat. Non
computetur in diebꝫ anni nec
numeretur in mẽſibꝫ. Sit nox
illa ſolitaria nec laude digna.
Maledicãt ei qui maledicũt
diei q̃ parati ſunt ſuſcitare le-
uiathan. Obtenebrent̃ ſtelle
caligine eius. Expectet lucem
⁊ non videat nec ortum ſurgẽ
tis aurore. Quia nõ concluſit
oſtia ventris qui portauit me
nec abſtulit mala ab ocul' me
is. Quare non in vulua mor-
tuus ſum. egreſſus ex vtero nõ
ſtatim perij. quare exceptꝰ ge-
nibꝫ, cur lactatus vberibus.
Nũc em̃ dormiens ſilerem et
ſomno meo requieſcerem cum
regibus et conſulibus terre q̃
edificãt ſibi ſolitudĩes: aut cũ
principibꝫ qui poſſidẽt aurũ.
⁊ replent domus ſuas argen-
to. Aut ſicut abortiuuꝫ abſcõ
ditũ nõ ſubſiſterẽ. vel qui con
cepti non viderunt lucem. Ibi
impij ceſſauerũt a tumultu et
ibi requieuerũt feſſi robore et
quondã vincti pariter ſine mo
leſtia. Non exaudierũt vocem
exactoris. Paruus ⁊ magnus
ibi ſũt ⁊ ſeruus liber a domi
ſuo. quare miſero data eſt lux:
⁊ vita his qui in amaritudĩe
anime ſũt. Qui expectãt mor
tem et non venit quaſi effodi
entes theſaurum. gaudentq̨
vehementer cum inuenerint ſe
pulcrum. Viro cuius abſcon
dita eſt via ⁊ circũdedit eum
dñs tenebris. Antequã come-
dam ſuſpiro ⁊ quaſi inundan
tis aque ſic rugitus meus q̃
timor quẽ timebã euenit mi-
hi. et qđ verebar accidit. Nõ-
ne diſſimulaui. nõne ſilui. nõne q̃
ui. Et venit ſup̲ me ĩdignatio.
Rñdẽs aũt eliphas themani
tes dixit: Si ceperimꝰ loq̃ tibi
forſitã moleſte accipies. Sed
cõceptũ ſmonẽ tenere quis pote
rit. Ecce docuiſti multos ⁊ ma
nus laſſas roboraſti. Vacillã
tes cõfirmauerũt ſmones tui
⁊ genua trementia cõfortaſti.
Nũc aũt venit ſup̲ te plaga ⁊
defeciſti. tetigit te ⁊ cõturbatꝰ
es. Timor tuꝰ fortitudo tua.
⁊ patientia tua ⁊ pfectio via-
rum tuarum. Recordare obſe
cro te quis vnq̃ innocens pe

rijt. aut qn̄ recti deleti ſunt q̄n
potius vidi eos qui opantur
iniquitatem et ſeminā̄t dolo-
res ⁊ metūt eos flante deo pe
riſſe et ſpū ire eius cōſumptos
Rugitus leonis et vox leene
⁊ dentes catulox leonū ↄtriti
ſunt. Tigris periit eo ꝙ nō ha
beret p̄daƷ ⁊ catuli leonis diſ
ſipati ſūt. Porro ad me dc̄m̄
eſt verbū abſconditum ⁊ qua
ſi furtiue ſuſcepit auris mea ve
nas ſuſurrij eius. In horrore
viſionis nocturne qn̄ ſolet ſo-
por occupare homines pauor
tenuit me ⁊ tremor ⁊ om̄ia oſſa
mea perterrita ſunt. Et cū ſpi
ritus me p̄ñte trāſiret inhorrue
runt pili carnis mee. Stetit q̄
dam cuius nō agnoſcebā vul
tum imago corā ocul' meis: et
vocem q̄ſi aure lenis audiui.
Nunquid homo dei compa-
tiōe iuſtificabitur aut factore
ſuo purior erit vir Ecce q̄ ſerui
unt ei nō ſūt ſtabiles ⁊ in an-
gelis ſuis repperit prauitateƷ
Quantomagis hi qui habi-
tant domus luteas qui terre-
num habēt fundamētum con
ſumentur velut a tinea de ma
ne vſꝫ ad veſpam ſuccidētur
⁊ q̄ nullus intelligit in eter-
num peribūt Qui aūt reliqui
fuerint auferētur ex eis morie
tur et nō in ſapientia. Tu au.
In dñica ſequēte eiuſdē men
ſis ſeptembris imponit hiſto
ria Peto. vt infra. et legitur to

bias p vnam ebdomadā tm̄.
In primis vs ſup Mag. vel
pro ſuffra. poſt primū bn̄d ā.
Ne reminiſcaris dñe delicta
mea vel parentum meox necꝫ
vindictaƷ ſumas de peccatis
meis. Caplz et collecta d̄ do
minica futura. Sequētes añe
hvari pñt infra ebd. ſup mag.
ſi placet vel omitti. añ. Om̄i
tpe bñdic deuƷ ⁊ pete ab eo vt
vias tuas dirigat: ⁊ omni tpe
conſilia tua in ipo pmaneant
añ. Memor eſto fili qm̄ pau-
perem vitā gerim' habeb mł-
ta bona ſi timueris deum. R
Peto dñe vt de vinculo impe
rij huius abſoluas me aut cer
te deſup terrā eripias me Ne
remiſcaris delicta mea vel pa
rentū meox necꝫ vindictā ſu-
mas de peccatis meis q̄ eru
is ſuſtinētes te dñe. V. Qui
regis iſrael intende qui dedu
cis velut ouem ioſeph. Ne. R
Om̄i tpe bñdic deū ⁊ pete ab
eo vt vias tuas dirigat. Et
om̄i tpe cōſilia tua i ipo pma
neāt. V. Memor eſto fili qm̄
paupem vitā gerimus habeb
mł'ta bona ſi timueris deū Et
R. Memor eſto fili qm̄ pau
perē vitam gerimuſ. Habebiſ
multa bona ſi timueris deum
V. Fiducia magna erit coraƷ
ſūmo deo elemoſyna omnib'
qui faciunt eam. Ha. Gloria.
Habebis vitā. R. Sufficie-
bat nob paupertas noſtra vt

diuitias computaremus nun
q̄ꝫ fuiſſet pecunia iſta pro qua
miſiſti filiū nr̄m. Baculū ſe-
nectutis noſtre. ℣. Heu me
fili mi vt quid te miſim⁹ pere
grinari lumē oculoꝝ noſtrorū
Bac. ℟. Bn̄dicite deum ce
li ⁊ coram om̄ib⁹ viuētib⁹ con
fitemini ei. Quia fecit vobiſ
cum miſericordiam ſuam. ℣.
Tēpus eſt vt reuertar ad euꝫ
qui me miſit vos aūt bn̄dici-
te deū. Quia. ℟. Temp⁹ eſt
vt reuertar ad euꝫ qui me mi
ſit vos aūt benedicite deum.
Et enarrate om̄ia mirabilia
eius. ℣. Om̄i tp̄e bn̄dic deuꝫ
⁊ pete ab eo vt vias tuas diri
gat. Et Gloria. Et. Et nota
ſi hec hiſtoria in die domini-
co ſeruatur puta qꝫ non occur
rit ī ea feſtū nouē lcōnū tūc qꝫ
nō hꝫ niſi tm̄ ſex ℟. adiciunt
tria prima ℟ de hiſto. Ado-
nai vt infra tm̄ illa die ⁊ n̄ per
hebdōadā. Ex libro Thobie

THobias ex tribu ⁊ ciui-
tate neptalim que eſt in
ſuperiorib⁹ galilee ſupra naa-
ſon poſt viam que ducit ad oc
cidētē ī ſiniſtro hn̄s ciuitatē Se
phet: cuꝫ captus eſſet in dieb⁹
Salmanaſar regis aſſyriorū
in captiuitate tamē poſitus vi
am veritatis non deſeruit ita
vt om̄ia que habere poterat q̊
tidie concaptiuis fratribus q̄
erāt ex eius genere impartiret
Cumqꝫ eſſet iunior om̄ib⁹ in
tribu neptalim nihil tamē pu
erile geſſit in ope. Deniqꝫ cuꝫ
irent om̄es ad vitulos aureoſ
quos hieroboam fecerat rex iſ
rael hic ſolus fugiebat conſor
tia oīm ⁊ pergebat ad hieru-
ſalem ad templū dn̄i ⁊ ibi ad
orabat dn̄m deuꝫ iſrael om̄ia
primitiua ſua ⁊ decimas ſuaſ
fideliter offerens ita vt in ter-
tio anno proſelitis et aduēis
miniſtrat oēm decimationeꝫ.
Hec et his ſimilia ſm̄ legem
dei puerulus obſeruabat. Cū
vero factus fuiſſet vir accepit
vxorem Annā de tribu ſua et
genuit ex ea filiū nomē ſuum
imponens ei quē ab infantia
timere deum docuit ⁊ abſtie-
re ab om̄i peccato. Igitur duꝫ
ꝑ captiuitatem deueniſſet cuꝫ
vxore ſua ⁊ filio in ciuitatem
Niniuen cum om̄i tribu ſua
⁊ cū om̄es ederent ex cibis gē
tiliū. iſte cuſtodiuit aīam ſu-
am ⁊ nunqꝫ contaminatus ē i
eſcꝫ eoꝝ: et qm̄ memor fuit do
mini in toto corde ſuo dedit
illi deus grām in cōſpectu ſal
manaſar regis: ⁊ dedit illi po
teſtatem quocunqꝫ vellet ire.
habens libertatē quecūqꝫ fa-
cere voluiſſet. Pergebat ergo
per om̄es qui erāt in captiui-
tate ⁊ monita ſalutꝫ dabat eiſ
Cum aūt veniſſet in Rages
ciuitatem Medoruꝫ ⁊ ex his

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN